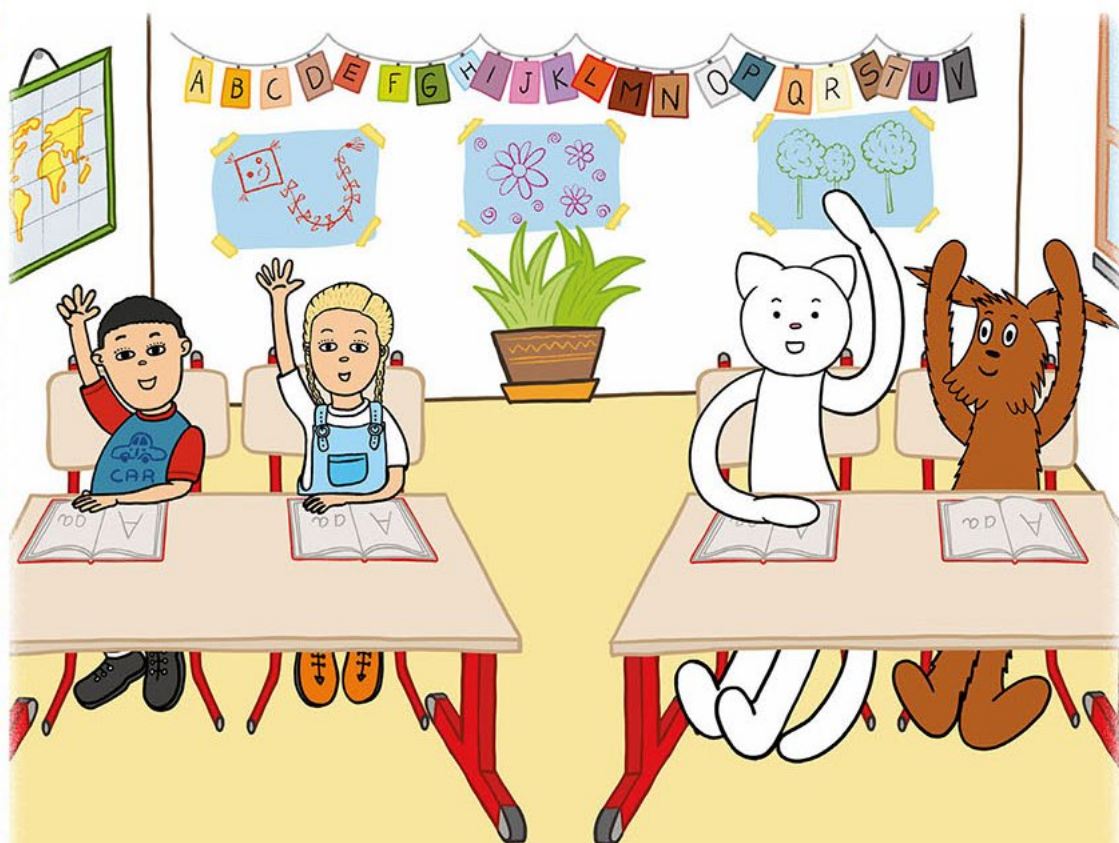


ŠKOLNÍ PŘÍBĚH PEJSKA A KOČIČKY

Vlasta Hurtíková
Ilustrace: Martina Slábová



Školní příběh pejska a kočky

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.edika.cz
www.albatrosmedia.cz

edika.

Vlasta Hurtíková
Školní příběh pejska a kočky – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.


ALBATROS MEDIA

ŠKOLNÍ PŘÍBĚH

PEJSKA A KOČIČKY

Vlasta Hurtíková

edika.

PŘEDMLUVA

Milé děti,

v této knize vás s sebou vezmeme do opravdické školy. Ale nebude to jen tak ledajaké povídání. Bude to povídání kouzelné...

Práte se, jak je to možné? Inu, to bychom nebyli my, aby se kolem nás pořád něco nedělo! No a tak se spolu budeme nejenom učit, ale zažijeme i spoustu zábavných příhod, zazpíváme si a nebude chybět ani pohádka na dobrou noc.



Už se na vás těšíme a máme vás všechny moc rádi!

S úctou

vaši pesek a kočička

ÚVOD

Blížilo se září a pejsek s kočičkou si povídali o tom, jak by bylo hezké chodit s dětmi do školy.

„Aspoň bychom se tam naučili pořádně psát,“ řekl pejsek. „Bez tak po nás ty naše škrábanice nikdo nepřečte!“

„To je pravda,“ přikývla kočička. „A taky bychom se tam naučili pěkně počítat! Vždyť je to ostuda, když ani nevíme, kolik máme korun, když jdeme na nákup.“

„Víš, kočičko,“ mudruje pejsek, „já si stejně myslím, že nám ta paní v obchodě dává některé věci zadarmo.“

„Proč myslíš, pejsku?“

„Inu, pokaždé, když jí dáme naše penízky, vrátí nám je skoro všechny zase zpátky!“

„A to je pravda,“ zamyslí se kočička. „Na to jsem nikdy nepomyslela.“

„Je to tuze hodná paní.“

„A jistě nás má moc ráda.“

Pejsek s kočičkou si pak ještě dlouho povídali o tom, jak jsou na tom světě někteří lidé hodní a s těmi, že se oni můžou přátelit, ale pak jsou i takoví, co hodní nejsou a druhým ubližují a s takovými se oni nesmí vůbec bavit!

No a pak pejska něco napadne. „Poslouchej, kočičko, tak ti mne napadlo, co když na nás v té škole nebudou všechny děti hodné? Co když tam budou některé děti zlé a budou se nám třeba posmívat?“

„To je pravda,“ polekala se kočička. „Třeba se nám budou smát, protože máme ocas!“



„A budou nás za něj tahat!“

„Ach, pejsku, na to nechci ani pomyslet,“ vzdychla si kočička.

„To já taky ne,“ mračí se pejsk. „A třeba se mně ty děti budou smát, protože mám na sobě takové dlouhé a ježaté chlupy!“

„Tak se mně zdá, pejsku,“ povídá smutně kočička, „že to s tou školou nebyl úplně nejlepší nápad. Možná bychom tam ani neměli jít.“

„Tak tam nepůjdeme a je to. Aspoň budeme mít klid. Však doma je nám dobře!“

A tak si pejsk s kočičkou řekli, že do žádné školy nepůjdou a zůstanou raději doma.